

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci žalobcu: **F. O.**, zastúpeného advokátom JUDr. M. B., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 13. júla 2005, číslo KM-100/PK-2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. októbra 2007, č. k. 1 S 280/2005-42, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. októbra 2007, č. k. 1 S 280/2005-42 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 270j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bol zamietnutý jeho rozklad a potvrdené prvostupňové rozhodnutie – personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 206 zo dňa 12. mája 2005 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon). Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili

skutkový stav veci a tento správne posúdili. Krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie ako aj postup žalovaného boli v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok ako aj rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Uviedol, že nie je možné súhlasiť s vyjadreným názorom v rozsudku, že v tomto prípade boli dané dôvody prepustenia zo služobného pomeru a že konanie žalobcu treba kvalifikovať ako zvlášť hrubé porušenie disciplíny a aj služobnej prísahy, Namietal nedostatočné prešetrenie veci, nesprávne vyhodnotenie preukázaných skutočností a nesprávne právne zhodnotenie skutku, ktorý je predmetom konania. Zopakoval tvrdenie žaloby, že za 29 rokov aktívneho výkonu štátnej služby v Policajnom zbore bol 74-krát disciplinárne odmenený, a to najmä za trvalé dosahovanie veľmi dobrých výsledkov, za vzorný výkon služby, za zodpovedné plnenie povinností, za aktívny a iniciatívny prístup k plneniu služobných úloh, za svedomitú a iniciatívne plnenie služobných úloh. Za celý čas 29 rokov výkonu štátnej služby nebol ani raz disciplinárne potrestaný, čo taktiež je preukázané záznamom o odmenách a trestoch a nemal ani raz žiadny problém s požívaním alkoholických nápojov, čo je taktiež preukázané záznamom o odmenách a trestoch. Uviedol, že z toho dôvodu pokladá prepustenie za neprimerane a neúmerne tvrdé, nezákonné a nespravodlivé vzhľadom na to, že alkoholický nápoj nepožil a propolisovú tinktúru s obsahom alkoholu použil z dôvodov zdravotných ťažkostí na dezinfekciu ústnej dutiny a nie v úmysle požiť alkoholický nápoj. Ďalej uviedol, že je presvedčený, že jeho konanie nenaplnuje ani zákonné a ani materiálne znaky skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona, nakoľko nebolo zvlášť hrubým porušením služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti a taktiež vzhľadom na riadny, čestný, statočný a disciplinovaný 29 ročný výkon štátnej služby v Policajnom zbore bez jediného disciplinárneho previnenia. Mal za to, že nebola splnená ani podmienka skutkovej podstaty prepustenia spočívajúca v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Pri tomto je nutné vec zhodnotiť komplexne v nadväznosti na všetky skutočnosti zdokumentované a preukázané vykonaným šetrením v správnom konaní. Tiež uviedol, že skutočnosť, že povolanie v Policajnom zbore berie ako svoje celoživotné poslanie, je preukázaná nielen jeho dlhoročným čestným výkonom štátnej služby, ale aj osobnou evidenčnou kartou, z ktorej vyplýva jeho kariérny postup, že v Policajnom zbore začal prakticky „od ulice“, počas doby výkonu služby si zvyšoval kvalifikáciu, bol sústavne povyšovaný do vyšších a vyšších hodností a tiež funkcií, až sa prepracoval svojou dlhoročnou čestnosťou, svedomitosťou a disciplinovanosťou do hodnosti plukovník a funkcie zástupcu riaditeľa odboru fyzickej ochrany objektov ÚKM MV SR, služobného úradu MV SR.

Zvlášť poukázal aj na vyjadrenie ZO OZP, ktorý odporučil doloženie stanoviska ošetrojúceho lekára pred konečným rozhodnutím, čo bolo zadovážené, jeho obrana bola potvrdená, avšak správny orgán i napriek tomu tieto skutočnosti nezohľadnil. Ďalej uviedol, že považuje za nesprávne posúdenie tohto predmetného skutku, ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti príslušníka PZ a taktiež podľa jeho názoru nebola splnená ani tá podmienka prepustenia, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Poukázal na to, že aj podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR nie každé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti naplňuje materiálne znaky skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona, ale len také porušenie, ktoré je nad rámec a vymyká sa z bežného porušenia, teda také, ktoré je skutočne zvlášť hrubým porušením služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti, pri súčasnom splnení podmienky, že ponechanie takého policajta by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Pri komplexnom posúdení veci, vzhľadom na viacročný čestný, statočný a disciplinovaný výkon štátnej služby, v nadväznosti na skutok, ktorý je predmetom konania je vyvodenie personálneho opatrenia nielen neadekvátne prísne, ale aj nespravodlivé, nakoľko on nikdy nemal problém s požívaním alkoholických nápojov. Poukázal aj na tú skutočnosť, že uvedeným postupom bola porušená aj Ústavou SR garantovaná rovnosť občanov pred zákonom, keď v obdobných, ale aj iných pracovnoprávných vzťahoch občanov voči štátu, kde sa vyžadujú identické, resp. veľmi podobné podmienky ako u príslušníkov PZ, neboli vyvodené také dôsledky, ktoré prípady sú verejnosti známe, nakoľko boli publikované masmédiami.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. K veci uviedol, že podobné námietky ako v odvolaní uplatnil žalobca už vo svojom rozklade proti rozhodnutiu o prepustení ako aj v podanej žalobe. Všetky jeho námietky boli vyvrátené a podrobne zdôvodnené v rozhodnutí ministra vnútra SR č.p.: KM-100/PK-2005 zo dňa 13. júla 2005 o rozklade proti personálnemu rozkazu ministra vnútra SR č. 206 zo dňa 12. mája 2005, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona. Správnosť uvedených rozhodnutí bola potvrdená aj napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, ktorý považuje žalovaný za spravodlivý a zákonný. Z jeho odôvodnenia jednoznačne vyplývajú dôvody, pre ktoré bola žaloba zamietnutá. Uvedené dôvody považuje v plnej miere za správne. Námietky žalobcu, ktorými poukazuje na výsledky svojej služobnej činnosti v PZ nemožno akceptovať, keďže aktívne plnenie si uložených úloh je základnou služobnou povinnosťou policajta, a to počas celej doby výkonu štátnej služby príslušníka PZ, čo mu priamo vyplýva z ustanovenia § 48 ods. 3 zákona. Preto riadny výkon štátnej služby, ako aj aktívne a svedomitie plnenie si uložených úloh žalobcom počas jeho príslušnosti k PZ

nie je a ani nemôže byť ospravedlnením za jeho protiprávne konanie. Práve naopak, svojim protiprávnym konaním sám svoju profesionalitu v PZ negoval.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP. Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol na odvolacom pojednávaní podľa § 250ja ods. 3 OSP dňa 22. októbra 2008 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmovacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie – personálny rozkaz ministra vnútra č. 206 zo dňa 12. mája 2005 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona. Žalobca bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu, že dňa 27.04.2005 bola u neho vykonaná jeho nadriadeným počas výkonu štátnej služby orientačná dychová skúška s pozitívnym výsledkom 0,31 mg/l (0,65 promile) alkoholu a opakovaná dychová skúška s pozitívnym výsledkom 0,33 mg/l (0,69 promile) alkoholu. Odber krvi žalobca odmietol a k uvedeným zisteniam uviedol, že z dôvodu zdravotných problémov užíva lieky, z ktorých má žalúdočné problémy, čím sa v tele predlžuje doba spaľovania.

Z obsahu služobnej prísahy zakotvenej v ustanovení § 17 zákona vyplýva, že policajt má byť čestným, statočným a disciplinovaným, ktorý svoje sily a schopnosti vynakladá na to, aby chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života, riadi sa ústavou, ústavnými zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených (§ 47 zákona). Policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy, uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného, v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, dodržiavať služobnú disciplínu a plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných predpisov (§ 48 ods. 3 zákona).

Podstatou námietok žalobcu, vznesených v priebehu správneho konania a opakovaných v súdnom preskúmvacom konaní boli tvrdenia, týkajúce sa jeho dlhoročného výkonu štátnej služby v Policajnom zbore, neprimeranosti a neúmernej tvrdosti uloženia opatrenia – prepustenia a nezákonnosť a nespravodlivosť postupu vzhľadom na to, že nepožil alkoholický nápoj počas výkonu štátnej služby, ale len propolisovú tinktúru na dezinfekciu ústnej dutiny. Žalobca tiež namietal, že nebolo zohľadnené stanovisko ošetrojúceho lekára, zadovážené pred konečným rozhodnutím na odporúčenie príslušného odborového orgánu. So všetkými relevantným námietkami žalobcu sa vyporiadal už žalovaný správny orgán v odôvodnení preskúmvaného rozhodnutia ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd SR preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmvaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a ani odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje. V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Keď teda krajský súd dospel k právnemu záveru, totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

Záverom je potrebné uviesť, že zákon č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície poskytol vybraným skupinám štátnych zamestnancov a v nadväznosti na nich aj ich rodinným príslušníkom lepšie sociálne zabezpečenie a vyššie spoločenské postavenie, ako má väčšina pracovníkov a zamestnancov, ktorých pracovný režim upravuje Zákonník práce, resp. iné právne predpisy. Preto treba považovať za prirodzené, že na druhej strane kladie zákon vyššie podmienky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje. To v konečnom dôsledku znamená, že zákon vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších ako iné zákony (napríklad Zákonník práce).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správnomu orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 22. októbra 2008

JUDr. Elena Kováčová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová